

Sygn. akt II AKa 332/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia SA Wiktor Gromiec

Sędziowie: SA Dorota Rostankowska (spr.)

SO del. Marta Urbańska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Tomaszewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Gdańsk-Wrzeszcz w Gdańsku Elżbiety Balcerzak

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2020 r.

sprawy

L. K., s. T., ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

R. B., s. R., ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

L. C., s. R., ur. (...) w M.

oskarżonego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 19 kwietnia 2019 r., sygn. akt ***XIV K 74/18***

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. wymierza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych:

- L. K. i R. B. kwoty po 1650 (tysiąc sześćset pięćdziesiąt) złotych,
- L. C. kwotę 1900 (tysiąc dziewięćset) złotych

tytułem opłat za postępowanie odwoławcze oraz obciąża każdego z nich 1/3 wydatków tego postępowania .

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 332/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z 19.04.2019r. w sprawie XIV K 74/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1. 111...1.		1. L. C. 2. Ł. K.	1. 1.Popełnienie przez oskarżonego w ramach współsprawstwa przestępstwa z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii 1.2. Popełnienie przez oskarżonego czynu z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii	Jak uzasadnieniu Sądu okręgowego w	Jak uzasadnieniu Sądu okręgowego w

			2. 1. Popęlnienie przez oskarżonego w ramach współsprawstwa przestępstwa z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1. 2.	L. C. Ł. K.	1. Nie udowodniono, że oskarżony dopuścił się przestępstwa z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w formie sprawstwa kierowniczego 2. Nie udowodniono, że oskarżony został zmuszony przez współoskarżonych do popęlnienia przypisanego mu przestępstwa	Jak w uzasadnieniu Sądu okręgowego	Jak w uzasadnieniu Sądu okręgowego	

0.22.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1. 2.	<p>1. Wyjaśnienia współoskarżonych:</p> <p>E. K.</p> <p>R. B.</p> <p>Są to dowody, do których wprost odwołano się w apelacji obrońcy oskarżonego L. C. oraz na okoliczności podniesione w apelacji obrońcy tego oskarżonego.</p> <p>2. Wyjaśnienia współoskarżonych:</p> <p>L. C.</p> <p>R. B.</p> <p>Ponadto Sąd Okręgowy przeprowadził dowody wskazane w uzasadnieniu swojego wyroku, które nie są kwestionowane przez skarżących, jak również dokonana ich ocena zyskała aprobatę Sądu odwoławczego.</p> <p>Sąd Apelacyjny przeprowadził dowód z akt poufnych znajdujących się w teczkach: (...) (...) i (...)</p>	<p>Jak poniżej w rubryce 3.</p> <p>Jak poniżej w rubryce 3 oraz w tej części uzasadnienia, która znajduje się w kancelarii tajnej.</p>

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1.	Zeznania świadków:	Nie mają znaczenia dla ustalenia
2.	P. P.	faktów związanych z popełnieniem
3.	J. L.	przez oskarżonego L. C. (świadek pkt
4.	K. S.	1), oskarżonego R. B. (świadkowie
	Materiały jawne – notatki służbowe	pkt 2 i 3) oraz oskarżonego Ł.
	z analizy materiałów gromadzonych	K. (świadkowie pkt 1, 2 i 3)
	w ramach kontroli operacyjnej	przypisanych im przestępstw.
	Żaden ze wskazanych	Nie mają znaczenia wobec
	wyżej dowodów nie był	uzyskania precyzyjnej opinii z
	kwestionowany przez	zakresu fonoskopijnych badań
	apelujących	odsluchowych audiodokumentów

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<u>Obrońca oskarżonego L. C.</u>	# zasadny
	1. 1. Obraza art.4 kpk i art.7 kpk	# częściowo zasadny
	2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść.	# niezasadny
	3. Obraza przepisu prawa materialnego, tj. art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i niezastosowanie art.62 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii	# zasadny
	<u>Obrońca oskarżonego Ł. K.</u>	# częściowo zasadny
	1. Obraza przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia – art.410 kpk – polegająca na przyjęciu za podstawę wyroku nie całokształtu ujawnionych w toku rozprawy głównej, a jedynie ich części poprzez oparcie rozstrzygnięcia na materiale dowodowym o charakterze	# niezasadny
		# zasadny
		# częściowo zasadny
		# niezasadny
		# zasadny
		# częściowo zasadny

	<p>jawnym z pominięciem materiału dowodowego o charakterze niejawnym, który w niniejszej sprawie został zgromadzony.</p> <p>2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym przyjęciu w oparciu o materiał dowodowy o charakterze jawnym w postaci opinii z zakresu fonoskopijnych badań odsłuchowych audiodokumentów, że Ł. K. był inicjatorem czynu zabronionego, poszukiwał chętnych do współdziałania i zapoczątkował jego dokonanie, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego, która mogła być dokonana jedynie w oparciu o materiał dowodowy o charakterze jawnym i o charakterze niejawnym prowadzi do wniosków odmiennych, a co za tym idzie ustaleń prawidłowych, których z racji na klauzulę niejawności skarżący, z ostrożności procesowej, w apelacji wskazać nie może.</p>	# niezasadny
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p><u>Obrońca oskarżonego L. C.</u></p> <p>1. Nie doszło do obrazy art.4 kpk i art.7 kpk w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I zaskarżonego wyroku, w szczególności w zakresie wyjaśnień współoskarżonych: Ł. K. i R. B.. Skutku oczekiwanego przez skarżącego nie może przynieść odwoływanie się do roli współoskarżonych, gdyż wskazane przez skarżącego: nabycie przez Ł. K. w Czechach środka odurzającego w postaci konopii innych niż włókniste</p>		

w ilości 499,21 grama, świadomość tego oskarżonego co do tego co robi, gdzie i po co jedzie do Czech, że nie był to jego pierwszy raz i miał duże doświadczenie w tym względzie, że Ł. K. w celu dokonania zakupu konopii innych niż włókniste poszukiwał źródeł jego sfinansowania wśród swoich znajomych oraz za pośrednictwem R. B. u L. C., otrzymanie przez Ł. K. od L. C. kwoty 5.000 zł. pod zastaw samochodu marki F. (...), gdyż okoliczności te stanowią elementy stanu faktycznego ustalonego w sprawie a zatem uznać należy, że są one bezsporne (nie są bowiem, jak wyżej wskazano, kwestionowane przez obrońcę oskarżonego L. C., który wprost stwierdza, że nie budzi to wątpliwości – str.1 apelacji). Nie ma racji natomiast skarżący twierdząc, że nie zostało wyjaśnione w sposób niewątpliwy, że zakup marihuany w ilości 499,21 grama dokonany został wyłącznie za kwotę 4.750 zł. przekazaną przez L. C.. W tym zakresie Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne wyjaśnienia Ł. K. i uzasadnił swoją ocenę (str.21 uzasadnienia wyroku), co zyskało aprobatę Sądu odwoławczego. Skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów przemawiających za błędnością tej oceny. W świetle wyjaśnień oskarżonego Ł. K. nie budzi wątpliwości, że pierwotnie pieniądze uzyskane od oskarżonego L. C. miały stanowić jedynie część kwoty, za którą miał nabyć marihuanę w Czechach. Podkreślić w tym miejscu należy, że wynikało to z obaw tego ostatniego co do tego czy Ł. K. postąpi zgodnie z ustaleniami, tj. czy przekaże L. C. zakupioną marihuanę. Stąd oferta przekazania połowy pieniędzy przed wyjazdem a drugą połowę przy odbiorze narkotyków

(patrz: rozmowy oskarżonych – k.1546 akt sprawy). Z tego też powodu Ł. K. próbował pozyskać z innych źródeł drugą połowę pieniędzy przeznaczonych za zakup narkotyków. Ostatecznie jednak do jej pozyskania nie doszło i oskarżony L. C. przekazał całość kwoty przed otrzymaniem narkotyków biorąc jako zabezpieczenie samochód marki F. (...), którego współwłaścicielem był oskarżony Ł. K.. Nie sposób zatem uznać, że w tym zakresie doszło do dowolnej oceny przez Sąd okręgowy dowodu w postaci wyjaśnień oskarżonego Ł. K.. Tak czy inaczej bowiem ostatecznie całość środków, za które zostały kupione narkotyki miał wyłożyć oskarżony L. C.. Na marginesie zatem jedynie wskazać należy, że skarżący nie wykazał jaki wpływ na odpowiedzialność karną oskarżonego L. C. miałyby mieć to czy dokonujący zakupów narkotyków oskarżony Ł. K. dysponował kwotą wyższą niż przekazana mu przez oskarżonego L. C.. Nawet bowiem jeżeli doszłoby do ustalenia takiego jak domaga się skarżący (a do czego nie ma podstaw w świetle dowodów zgromadzonych w sprawie), tj. że kwota przekazana przez oskarżonego L. C. stanowiła jedynie część kwoty za jaką oskarżony Ł. K. nabył narkotyki to w żaden sposób nie mogłoby to skutkować uznaniem, że przyjęta przez Sąd okręgowy konstrukcja współsprawstwa w popełnieniu czynu przypisanego mu w pkt. I wyroku jest chybiona, gdyż właściwym byłoby przypisanie mu pomocnictwa do popełnienia tego przestępstwa przez pozostałych oskarżonych. Nie jest też tak jak twierdzi skarżący, że ustalenie jakoby oskarżony Ł. K. w inkryminowanym czasie dysponował większą kwotą niż

ta przekazana przez L. C. ekskulpowaloby go od zarzutu współsprawstwa w popełnieniu czynu przypisanego mu w pkt. I zaskarżonego wyroku, gdyż prowadziłoby do ustalenia, że dokonanie przestępstwa nastąpiłoby niezależnie od jego wsparcia finansowego; w zakresie bowiem kwoty przekazanej przez oskarżonego L. C. doszłoby tak czy inaczej do nabycia narkotyków. Wskazać tu również należy na inne okoliczności trafnie dostrzeżone przez Sąd pierwszej instancji a całkowicie, wydaje się, niedostrzeżone przez skarżącego takie jak: opóźnienie wyjazdu po narkotyki wynikające z oczekiwania na zgromadzenie środków przez L. C., oczekiwanie przez niego na powrót oskarżonego Ł. K., zamiar L. C. zbywania przywiezionych z Czech narkotyków. Trafnie Sąd okręgowy uznał, że każdy z oskarżonych (w tym oskarżony L. C.) odegrał swoją rolę w popełnieniu przestępstwa przypisanego im w pkt. I zaskarżonego wyroku, obejmował swoją wiedzą zachowania pozostałych współsprawców a bez udziału każdego z nich przestępstwo nie zaistniałoby w takiej formie jak w przedmiotowej sprawie. Sąd apelacyjny w pełni aprobuje wyrażony na str.25-26 uzasadnienia wyroku oparty na orzecznictwie sądów powszechnych i Sądu Najwyższego pogląd Sądu okręgowego co do istoty współsprawstwa oraz różnic między współsprawstwem a pomocnictwem (str.26 uzasadnienia wyroku).

2. Nie doszło zatem, wbrew twierdzeniom skarżącego, do błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie formy zjawiskowej przestępstwa przypisanego

oskarżonemu L. C. w pkt I zaskarżonego wyroku.

3. Brak jest podstaw do uznania, że czyn przypisany oskarżonemu L. C. w pkt. II wyroku stanowi wypadek mniejszej wagi. Decydującym kryterium dla uznania czy doszło do wypadku mniejszej wagi nie może być ilość środków narkotycznych będących w posiadaniu oskarżonego, na co trafnie zwrócił uwagę Sąd okręgowy (str.29 uzasadnienia wyroku). Jest to bowiem tylko jedna z okoliczności o charakterze przedmiotowym, która ma znaczenie przy ocenie czy czyn przestępny cechuje się „nieznacznym” stopniem społecznej szkodliwości pozwalającym na uznanie, że stanowi wypadek mniejszej wagi. Na marginesie zatem jedynie wskazać należy, że choć Sąd okręgowy uznał, iż jest to jedna porcja konsumpcyjna tego narkotyku, to jednak nie jest to – jak utrzymuje skarżący (str.2 apelacji) – znikoma ilość. Oceniając zaś stopień społecznej szkodliwości czynu w powyższej sprawie słusznie Sąd pierwszej instancji wziął Sąd Okręgowy pod uwagę to, że posiadanie przez oskarżonego L. C. narkotyku nie było dla niego zdarzeniem incydentalnym (wyjaśnienia oskarżonego L. C. – k.466 akt sprawy). Na marginesie zatem jedynie w tym miejscu (będzie to bowiem przedmiotem szerszych rozważań Sądu apelacyjnego przy ocenie wniosków sformułowanych w apelacji przez obrońcę oskarżonego L. C.), że pomimo zakwalifikowania czynu polegającego na posiadaniu narkotyków w typie podstawowym, Sąd okręgowy orzekł za jego popełnienie karę grzywny, a zatem karę o jaką wnioskował obrońca

oskarżonego w wywiedzionej apelacji.

Obrońca oskarżonego Ł. K.

1. Rację ma skarżący twierdząc, że Sąd okręgowy nie oparł się w ustalaniu stanu faktycznego na aktach poufnych, opisanych w powyżej rubryce 2.2.1. choć zaliczył je w poczet materiału dowodowego (k.1643 akt sprawy). Nie jest zatem tak jak twierdzi skarżący (str.4 apelacji), że Sąd ten w żaden sposób nie odniósł się do istnienia tych materiałów. Oceniając zasadność zarzutu obrazy przepisów postępowania należy ustalić nie tylko czy rzeczywiście doszło do obrazy danego przepisu ale nadto, czy miało to wpływ na treść orzeczenia. Przenosząc to na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że materiały zawarte w trzech teczkach opisanych powyżej stanowiące akta poufne nie zostały ocenione przez Sąd pierwszej instancji. Obowiązujące aktualnie przepisy dotyczące postępowania odwoławczego pozwalają na uzupełnianie postępowania dowodowego przez Sąd drugiej instancji. Korzystając z tych procesowych uprawnień Sąd apelacyjny przeprowadził dowód z tych materiałów a ich ocena została przedstawiona w niejawnej części niniejszego uzasadnienia, z którą strony mogą się zapoznać w kancelarii tajnej Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. Poza argumentacją tam zawartą wskazać należy na trafne stanowisko Sądu pierwszej instancji co do roli oskarżonego Ł. K. w przypisanym mu przestępstwie (str.2-7, 26-27 uzasadnienia wyroku). Skarżący nie podjął z nim jakiegokolwiek polemiki w wywiedzionej apelacji, co zwalnia Sąd odwoławczy

od szerszych rozważań w tym zakresie. Sąd apelacyjny stwierdza zatem, że procesowe uchybienie Sądu pierwszej instancji polegające na braku odniesienia się do wspomnianych wyżej materiałów nie miało wpływu na treść zaskarżonego orzeczenia. Tym samym podniesiony zarzut obrazy prawa procesowego uznać należy za chybiony.

2. Wobec uznania za bezzasadny zarzutu obrazy przepisów postępowania, za chybiony uznać należy oparty na nim zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd apelacyjny nie stwierdza aby do takich błędnych ustaleń w sprawie, w szczególności w odniesieniu do oskarżonego Ł. K., doszło.

Wniosek

Obrońca oskarżonego L. C.

1. o zmianę wyroku:

- w odniesieniu do czynu I i przy ustaleniu, iż czyn oskarżonego stanowi pomoc polegającą na przekazaniu kwoty 5.000 zł. udzielonej oskarżonemu Ł. K. do wewnątrzspółnotowego nabycia środka odurzającego w postaci konopii innych niż włókniste o wadze netto 499,21 grama, wymierzenie kary za nadzwyczajnym złagodzeniem,

- w odniesieniu do czynu II i przy ustaleniu, iż czyn oskarżonego stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art.62 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005r. wymierzenie mu stosownej kary grzywny;

2. o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p><u>Obrońca oskarżonego Ł. K.</u></p> <p>o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>1. Odnosząc się do wniosków o charakterze reformatoryjnym wywiedzionych przez <u>obrońcę oskarżonego L. C.</u> wskazać należy, że – jak już wcześniej wskazano w niniejszym uzasadnieniu (rubryka 3 pkt 1) brak jest podstaw do uznania, że oskarżony L. C. działał jako pomocnik a nie jako współsprawca w zakresie czynu przypisanego mu w pkt. I wyroku. Nie zachodzą zatem przesłanki do nadzwyczajnego złagodzenia orzeczonej wobec niego kary w oparciu o przepis art.19 § 2 kk. Brak jest również podstaw do zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary orzeczonej wobec oskarżonego L. C. za czyn przypisany mu w pkt. I zaskarżonego wyroku. Podkreślenia wymaga, że w realiach rozpoznawanej nie zachodzą przesłanki z art.60 § 1, 3 lub 4 kk. Sąd apelacyjny podziela pogląd Sądu pierwszej instancji (str.36 uzasadnienie wyroku), że w odniesieniu do oskarżonego L. C. brak jest podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary za czyn przypisany mu w pkt. I zaskarżonego wyroku biorąc pod uwagę jego rolę w popełnieniu przestępstwa z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz trafnie wskazane (str.31-32 uzasadnienia wyroku) okoliczności łagodzące i obciążające przy wymiarze kary. Nie ma racji skarżący, że w realiach</p>		

rozpoznawanej sprawy nie doszło do powstania szkody z uwagi na zatrzymanie całej partii narkotyku. Oskarżonemu bowiem nie przypisano przestępstwa wprowadzenia lub usiłowania wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środków odurzających (co mogłoby skutkować uznaniem, że zatrzymanie narkotyków zapobiegłoby szkodzie w postaci skutecznego wprowadzenia ich do obrotu) a ich wewnątrzspółnotowe nabycie. Skarżący nie wykazał zatem aby wymierzenie za czyn z art.55 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary na poziomie minimalnego ustawowego zagrożenia (3 lat pozbawienia wolności) było niewspółmiernie surowe a Sąd apelacyjny nie stwierdza zaistnienia przesłanek do zastosowania przepisu art.60 § 2 kk. Również wymiar orzeczonej za ten czyn obowiązkowej w tym przypadku kary grzywny nie razi surowością.

Odnosząc się natomiast do czynu przypisanego oskarżonemu L. C. w pkt. II zaskarżonego wyroku podkreślenia wymaga, że mimo uznania oskarżonego L. C. winnym popełnienia typu podstawowego przestępstwa polegającego na nielegalnym posiadaniu narkotyków, Sąd okręgowy orzekł wobec niego karę postulowaną przez skarżącego, tj. karę grzywny w oparciu o przepis art.37a kk, której wysokości apelujący nie kwestionuje. Brak jest zatem podstaw do uznania, że w tym zakresie wyrok Sadu okręgowego winien zostać zmieniony.

2. Odnosząc się natomiast do wniosków apelacji o charakterze kasatoryjnym (obrońcy oskarżonych: L. C. i Ł. K.)

wskazać należy, że wnioski te nie zostały w żaden sposób umotywowane. Podkreślenia tymczasem wymaga, że zgodnie z aktualnym oraz mającym zastosowanie w przedmiotowej sprawie brzmieniem przepisu art.437 § 2 kpk, uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art.439 § 1 kk (skarżący nie podnieśli takiego zarzutu a sąd odwoławczy nie stwierdza zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej) i art.454 kk (nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości (skarżący nie wskazali okoliczności świadczących o takiej potrzebie a sąd odwoławczy nie stwierdza ich zaistnienia. Zatem i te wnioski apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie.

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	Nie dotyczy
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Zaskarżony wyrok	

Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Ocena zarzutów apelacji, oceny przeprowadzonych dowodów oraz ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego i wymierzonych kar.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1Nie dotyczy	
Zwiążle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o przepis art.626 § 1 kpk, art.634 kpk, art.636 § 1 kpk, art.1 ust. 2 pkt 5, art.8 (w odniesieniu do oskarżonych: L. C. i Ł. K.) art.3 ust.1, art.6 (w odniesieniu do oskarżonego L. C.) ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzono oskarżonym: L. C. i Ł. K. opłaty oraz obciążono ich 1/3 wydatków tego postępowania. W ocenie sądu apelacyjnego brak jest bowiem podstaw do zwolnienia oskarżonych od obowiązku ich ponoszenia.

1PODPIS

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2.		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego Ł. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wina		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1.		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego L. C.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wina, kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana